

Interesse er for det Første at faae en ublandt Vare, for det Andet at kunne se, hvad det er de kjøbe, og derfor siger jeg, at i Udseendet bør den ene Slags stille sig fra den anden. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at foruden hvad et æret Medlem nævnedes om danske Foustager og danske Mærker i Udlandet, har jeg liggende for mig en Bekjendtgjørelse, som staar til den ærede Ordførers Tjeneste, om Kunstsmør, som salbhes under Navn af „Copenhagen Newmilk“, altsaa en engelsk Vare, og det kan derfor ogsaa være rigtig at tage os i Agt i denne Retning. Naar den ærede Ordfører siger, at der er Ingen i England, som forlanger Noget af os, saa tror jeg nok, at naar den store kjøbenhavnske Handelsstand har ønsket Regjeringens Smørlov, er det selvfølgelig fordi deres Forbindelser i England beahnde Dag for Dag mere og mere at forlange Attest for, at det, de sælge, er Smør, og at de overhovedet ikke handle med Kunstsmør, og dette skal nok komme til at vise sig i stigende Grad. Skulde vi være saa uheldige ikke at kunne enes om en Lov, saa vilde vi ganske sikkert, som et æret Medlem har staaet paa, naar vi tage Sagen op igjen, komme til at gaa langt videre. Dette har sin Betydning for mig, og jeg siger derfor, at vi skulle se at faae gennemført Noget, som dog er nogenlunde brugbart, og at vi derfor skulle se at lempe os efter hinanden; men det har ikke den Betydning for mig, at jeg derfor kan gaa med til en Lov, som jeg i og for sig ikke anser for nyttig og brugbar; thi saa maa vi hellere blive staaende ved den gamle Lov, en Lov, om hvilken den ærede Ordfører sagde, at vor Smørexport under den er gaaet saa meget frem. Det er sandt, at vor Export er gaaet ret vel frem, men det er ikke Lovens Skyld. (Modsigelse) Nei, det ærede Medlem veed godt, at der har været stærke Bevægelser i Retning af Andelsmeierier, der anvende stor Flid paa Smørproduktionen, og enten vi havde havt Loven eller ikke, var vor Smørproduktion kommen op alligevel. Jeg skal nævne at i Januar Maaned dette Aar har vor Smørforsendelse til England været større end noget tidligere Aar og langt over Forventning, og skal Loven ogsaa have Skyld for det? (Berg: Ja!) Ja det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds er nu altid saa parat til at finde Grunde, hvor der ingen er, men i dette Tilfælde tør jeg sige, at Loven ikke har gaaet os i den Retning. — Da Debatten paa det almindelige Omraade var saa udførlig ved 1ste Behandling, skal jeg indskrænke mig hertil for den almindelige Dels Vedkommende

og gaa over til Vædringsforslagene. Jeg antager, det vil findes hensigtsmæssigt, at jeg ikke udtaler mig videre om dem, forsaavidt jeg kan tiltræde dem, selv om jeg kunde ønske at komme med en anden Motivering til et enkelt, end den ærede Ordfører kom med; det er heller ikke af saa fremragende Betydning, at det behøver at gjøres til Gjensand for videre Udtalelser.

Vædringsforslagene under Nr. 1, 2, 3 og 4 til § 1 kan jeg tiltræde. Til § 2 har Udvalget under Nr. 5 foreslaaet, at det Stykke, der handler om Lokaler og Salg i Lokaler, skal udgaa. Jeg skal, forsaavidt angaar Detailsalgene, ikke have Noget derimod eller skal i alt Fald finde mig deri. Derimod er jeg noget mere betænkelig derved, forsaavidt der er Tale om de større Lagre idet jeg tror, det vil være uheldigt at have Dplag baade af den ene og den anden Slags. Det er ganske vist søgt imødegaaet af et æret Mindretal under Nr. 12, men jeg tror egentlig ikke, at disse 20 Bund o. s. v. af Kunstsmør eller Margarine kunne interessere Nogen. Jeg tror egentlig, det havde været bedre, om Udvalget havde redigeret Forslaget saaledes, at for større Lagre gjælder Lovforslagets Regel. Jeg antager heller ikke, Udvalget vil have noget Bæstentligt derimod, det er det, man har villet ramme. De øvrige Forslag til § 2, nemlig Nr. 6—11, kan jeg tiltræde. Vædringsforslag Nr. 12, der angaar, at Udførsel af Kunstsmør, her i Landet skal være forbudt, skal jeg tage imod, hvis det bliver vedtaget; men jeg kan ikke, som et æret Medlem har saat, lægge saa megen Vægt paa det, at jeg, fordi det bliver vedtaget, kan slaa af paa noget andet Punkt. Jeg kan ikke tage mod dette à conto paa den Maade. Men vedtages det, er det en Ting, jeg ogsaa skal benytte, om end jeg som sagt har mine Tvivl i saa Henseende. Derimod synes det mig mindre heldigt at vedtage Nr. 13, der er stillet af det ærede Medlem for Skive (Dalsgaard), om Forbud indtil 1ste Mai 1891. Det forekommer mig, at det er det Samme som at sige, at Loven skal gjælde til 1891, og vil man gjøre noget Saadant og optage hele Striden paant til den Tid, saa maa man hellere give en Lov paa Tid end have en saadan enkelt indgribende Bestemmelse (Afbrudelse af Dalsgaard). Ja, ja, det forekommer i det Mindste mig. Jeg tilraader derfor ikke at vedtage Nr. 13. Vædringsforslagene Nr. 14—17 har jeg ikke Noget imod. Vædringsforslag Nr. 18, som gaar ud paa, at § 6 skal udgaa, kan jeg ikke tiltræde. Derimod har jeg ikke Noget imod at vedtage Vædringsforslaget Nr. 19, stillet af Mindretallet, og jeg